

ע"פ 1621/15 - בילאל כלייב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 1621/15

לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט א' שהם
כבוד השופט מ' מזוז

המערער: בילאל כלייב

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה
(השופט כ' סעב) מיום 18.1.15 בת"פ 10690-10-13

תאריך הישיבה: כ"ו בטבת התשע"ו (7.1.16)

בשם המערער: עו"ד תומר נוה; עו"ד שלומית עדיקה

בשם המשיבה: עו"ד יאיר חמודות

בשם שירות המבחן למבוגרים: עו"ס הגר אביב

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

א. ערעור על חומרת העונש שהוטל על המערער. המערער הורשע לפי הודאתו בהסדר טיעון (לאחר שמיעת חלק מן עמוד 1

הראיות) בעבירת חבלה בנסיבות מחמירות ובעבירות בנשק. סיפור הפרשה, בקצרה, הוא כי המערער נסע ברכבו, וכשעקף אותו המתלונן ירה בו המערער 5 כדורי אקדח שאותו נשא ללא היתר. בסוגריים נציין כי הרקע היה סכסוך בין משפחות בכפר. המתלונן נפצע בכתפו ואושפז; נגרמו לו פצעים ושברים.

ב. בטרם גזר את הדין עיין בית המשפט קמא בתסקיר שירות המבחן למבוגרים, שתיאר רקע נורמטיבי ללא עבר פלילי והיות המערער מפרנס יחיד, אך קבלת אחריות חלקית בלבד; לא היתה המלצה בעלת אופי שיקומי, השירות סבר כי נחוצה ענישה משמעותית (נאמר כי יש חשש להישנות עבירות), כזו שתביא בחשבון את מצבו המשפחתי, אך המליץ כי תהא בעבודות שירות. כן רשם בית המשפט לפניו כי נערכה סולחה מול משפחת המתלונן.

ג. בגזרו את הדין נתן בית המשפט משקל לסולחה, אך ציין שאין זו מכריעה את הכף. לאחר סקירת הפסיקה ציין בית המשפט כי אין מקום לקבל את המלצת שירות המבחן לעבודות שירות; נקבע מתחם של שנה עד שש שנות מאסר בפועל. סוף דבר, הושתו 44 חודשי מאסר בפועל (בניכוי תקופת המעצר), 18 חודשי מאסר על תנאי, ופיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪.

ד. בערעור בפנינו נטען, כי לא ניתן משקל די הצורך לנסיבות האישיות. הוצגה סולחה נוספת שנערכה ברמת המשפחות בסכסוך שביסוד הפרשה, וכן הודגשה התנהגותו הטובה של המערער במעצרו. צוין גם כי נפטר אביו של המערער וניתנו לו שלושה ימי חופשה לשם האבל ללא תנאים מגבילים, מה שמעיד כנטען על התנהגותו הטובה.

ה. עיינו בתסקיר עדכני של שירות המבחן, ונאמר בו כי המערער נוטל עתה אחריות ממשית להתנהגותו, סיים קבוצת הורות באופן חיובי, וכן קבוצת שליטה בכעסים וקבוצה טיפולית בה מילא תפקיד מרכזי; ההתרשמות היא של מוטיבציה ללמידה ושינוי, והומלץ להביא זאת בחשבון.

ו. המדינה רואה בחיוב את ההתפתחות, אך סבורה כי פסק הדין אינו מחמיר ואינו מצדיק התערבות. הוצבע על כך שהמערער, שבעבר טען כי מצא את האקדח, אומר עתה שהשיגו כדי לפגוע בקרבן בשל כבוד המשפחה. הסניגור המלומד מסביר את ההבדל בהתפתחות גישתו של המערער במאסר והתובנה דהאידינא.

ז. שני הצדדים הציגו פסיקה בעבירות מעין אלה, ודומה בעינינו לאחר העיון שהמקרה קרוב יותר בעיקרו לפסיקה המחמירה יותר שהציגה המדינה.

ח. הגם שאנו מתרשמים בהחלט לטובה מהתנהלות המערער במאסרו כמתועד בתסקיר העדכני, אין בידינו להיעתר לערעור. הסיבה היא חומרת הפרשה. המערער ירה מרכבו במתלונן רוכב קטנוע בעת נסיעה, ותודה לאל פגע "רק" בכתפו, אך יכול היה חלילה גם לגרום פגיעה חמורה בהרבה, ורוב מלים אך למותר. בית משפט זה כתב לא מעט על היד הקלה על הדק הנשק, לא אחת נשק בלתי חוקי, כמו במקרה דנא, והרי זה מעין שדרוג של "מנהג" הדקירות; נגזרו לא אחת גם עונשים חמורים מזה שהושת על המערער, ושעונשו אינו ברף הגבוה. אין מנוס בכגון דא מענישה שתהא משמעותית באמת, ועל כן לא מצאנו מקום להתערב בפסק

הדין קמא, שנדרש לכל השיקולים הרלבנטיים, וכאמור לא החמיר עם המערער.

ט. איננו מקלים ראש בסולחות שנערכו; בית משפט זה התבטא לא אחת חיובית כלפי מוסד הסולחה, וכל עוד לא תמו סכסוכים, כולל מה שקרוי בשם המכובס "כבוד המשפחה" שאין לו סוף ושאחריתו לא אחת מרה, הנה אם ניצלים חיי אדם על-ידי הסולחה, לוא יהי; אך כמות שציין בית המשפט קמא, הסולחה היא גורם המובא בחשבון, אך אינה חזות הכל, ובית המשפט הביא בחשבון את הסולחה שהיתה לפניו.

י. עם זאת, ובלא לגרוע מן האמור, נציין כי אנו רואים בחיוב רב את כשרת הדרך שעשה המערער עד כה במאסרו, כפי שתיאר התסקיר. הדבר עשוי להעיד על תובנה חדשה. ככל שימשיך בדרך זו, וכך אנו מקווים, עשויה היא כמובן לעמוד לזכותו בהמשך, בלא שניטע מסמרות, וזאת בצד התועלת האישית המופקת מן ההשתתפות בקבוצות הטיפוליות השונות, אנו מאחלים למערער כי יתן אל לבו את לקחי הפרשה ולא ישוב לסורו. כן אנו משתתפים בצער ובצער משפחתו על פטירת אביו.

יא. בנתון לאמור איננו נעתרים לערעור.

ניתן היום, כ"ט בטבת התשע"ו (10.1.2016).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה